

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Knuffelkoeien

Het was een lange zomer vol verhalen. Een van de leukste hoorde ik van mijn zoon. Hij vertelde hoe een vriend van hem jaren geleden een boerderij kocht met enkele hectaren grond rondom. In de achterhoek. Ze kozen voor zelfvoorzienend leven, maar omdat de vriend en zijn vrouw beiden geen ervaring hadden met het 'back-to-basic' leven was het soms een nogal chaotisch gebeuren.

Beiden zochten om toch een inkomen te hebben een baan naast het opbouwen en realiseren van hun droom. Hij als ITer, zij in de oriënterende verzorging.

Zo kwam zij die Marly heet op zekere dag terecht bij de verderop wonende boer, die tijdens een praatje vertelde dat hij vanwege zijn leeftijd opgehouden was met boeren en nog 16 koeien voor zichzelf wilde houden. Marly keek bewonderend naar de koeien op leeftijd. Een ervan had duidelijk haar belangstelling. De boer, die zag hoe vertederend Marly naar die ene koe keek, zei: "Ik noem haar Marly".

En zo werd Marly tot knuffelkoe gemaakt.

Iedere dag hadden Marly en Marly een rendez-vous in de wei. Op zekere dag meldde de boer dat hij een koe zou verkopen en het zou Marly worden. Na adviezen en overleg kochten Marly en haar man de koe, die al zo gewend was aan de strelende stem dat zij meteen dartel de belendende wei insprong. Huppelend bijna en haar leeftijd vergetend.

Na enige tijd vond Marly één koe toch wel een beetje eenzaam. Dus vroeg ze de boer of ze een tweede koe mocht inknuffelen zodat ze gezellig samen zouden grazen. Intussen had in het dorp het verhaal de ronde gedaan dat er zeer makke koeien graag geknuffeld werden. Er kwamen mensen langs, die het Pieterpad liepen of zomaar een ommetje maakten en gaandeweg durfden passanten het aan om niet alleen een aai te geven maar, door Marly 1 aangemoedigd, zich te vleien tegen het warme koeienlijf. De koe ging er dan ook breeduit voor liggen, genietend.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Er kwamen mensen kamperen, Marly bood een knuffelcursus aan en gretige knuffelaars en fluisteraars bevolkten meer en meer het erf.

De boer, die het allemaal aankeek met enige terughoudendheid, raakte overtuigd toen er belangstelling kwam vanuit de zorg, koeien knuffelen zou autistische kinderen open en blij maken.

Er daar zag de boer zijn kans. Niet alleen hij maar ook zijn koeien waren met pensioen en mochten zich neervlijen. Hij zette een bord aan de weg. En in vrij korte tijd was zijn stal omgebouwd tot leuke koffiehoek. De boer en Marly hebben nu een samenwerkverband; Marly knuffelt in en de boer breidt uit en zet koffie. Soms met zelfgemaakte appeltaart. Alleen op donderdag. Want dan komen de begeleiders van de groep.

De volgende stap is de zorgboerderij. Marly en haar IT-er werken dan vanuit huis. En de boer zag dat het goed was.

Barbara Driessen